

MATIČÁK

prosinec 2021

OBSAH:

Úvodník

Archeologická hodina v dějepise

Ohlédnutí za halloweenským lampiónovým průvodem

Halloween v hodinách anglického jazyka

Generace prarodičů

Přednáška o vesmíru

Projekt: Učíme se dívat kolem sebe a fotit

Florbalový turnaj ČEPS Cup

Úspěchy v judu žáka VII. B Jakuba Ciory

Výsledky sběrového týdne

Poděkování - Materiální sbírka pro kočky a psy (12. ročník)

Sbírka textilu Moment

Martina Sábliková

Redakční rada + uzávěrky Matičáků ve školním roce 2021/2022

První letošní mrazíky zachytil Tadeáš Volek, V. D

Foto na obale prosincového čísla Matičáku: Debora Slezáková, V. D

PF 2022 – postprodukce snímku Viktorie Večerkové, V. D

(vše v rámci Projektu: Učíme se dívat kolem sebe a fotit)

Milí žáci,

vánoční prázdniny se nezadržitelně blíží, ať už začnou v pondělí 20. prosince nebo ve středu 23. prosince, jisté je, že si je všichni zasloužíte minimálně v té oficiální kratší variantě. Bilancování aktuálního pololetí nechávám do příštího čísla Matičáku, které vyjde na začátku února po pololetních prázdninách. Dnes vám chci jen popřát krásné prožití vánočních svátků, mnoho vysněných a splněných přání pod stromečkem a hlavně pevné zdraví. Užijte si dny volna, odpočiňte si a načerpejte čerstvou energii pro závěrečnou lednovou práci na konci prvního pololetí.

Mgr. Vladimír Matuš, ředitel školy

Archeologická hodina v dějepise

V září jsme si v hodině dějepisu zahráli na archeology. Žáci byli rozděleni do skupin. Každá skupinka dostala své vlastní vykopávky a pomůcky k vykopání hrobů.

Po vykopání a složení rozbitých předmětů měli žáci zjistit, co se v takovém pravěkém hrobě nacházelo. Objevili tak různé nástroje pravěkého člověka jako např. pěstní klín, pazourek, mince, kovové nástroje pravěkého zemědělce a jeho nádobí.

Následně proběhla debata o nalezených předmětech, žáci vykopávky uspořádali na časové ose tak, jak si mysleli, že byly v minulosti vyrobeny. Správně tak společným úsilím přišli na to, že nejdříve byly kamenné nástroje, poté kovové a nádobí z moderní doby.

Nakonec si do sešitu nakreslili některé z těchto předmětů a nástroje, které jako archeologové použili, či jim v jejich práci chyběly.

Mgr. Sylvie Hasalíková

První velká akce Školního parlamentu v novém školním roce se konala 26. 10. 2021 v Komenského sadech. Sešli se žáci 1. stupně společně se svými rodiči na **Halloweenský lampiónový průvod**. Vzhledem k současné situaci jsme nemohli uskutečnit akci ve škole, proto zástupci Školního parlamentu a dobrovolníci z druhého stupně připravili pro děti soutěže a hry na halloweenské téma v blízkém parku. Při plnění úkolů děti přemýšlely nad přáním, které si pak napsaly na podzimní list a připnuly na ručně vyrobený strom paní učitelky Kalvodové. Celý podzim strom zdobil vestibul školy a děti si mohly přečíst i přání svých kamarádů a spolužáků.

Velice děkuji všem bezmála třiceti žákům, kteří se podíleli na přípravě průvodu, byli jste bezvadní, měli jste krásné kostýmy a je moc hezké, že jste obětovali svůj volný čas pro mladší žáky, kteří měli velikou radost a přišli v hojném počtu.

Mgr. Marcela Macurová a Mgr. Jaroslava Wágnerová

Žáci z třetího ročníku pod vedením Mgr. Jana Martince nakreslili v rámci tematického okruhu Halloween.

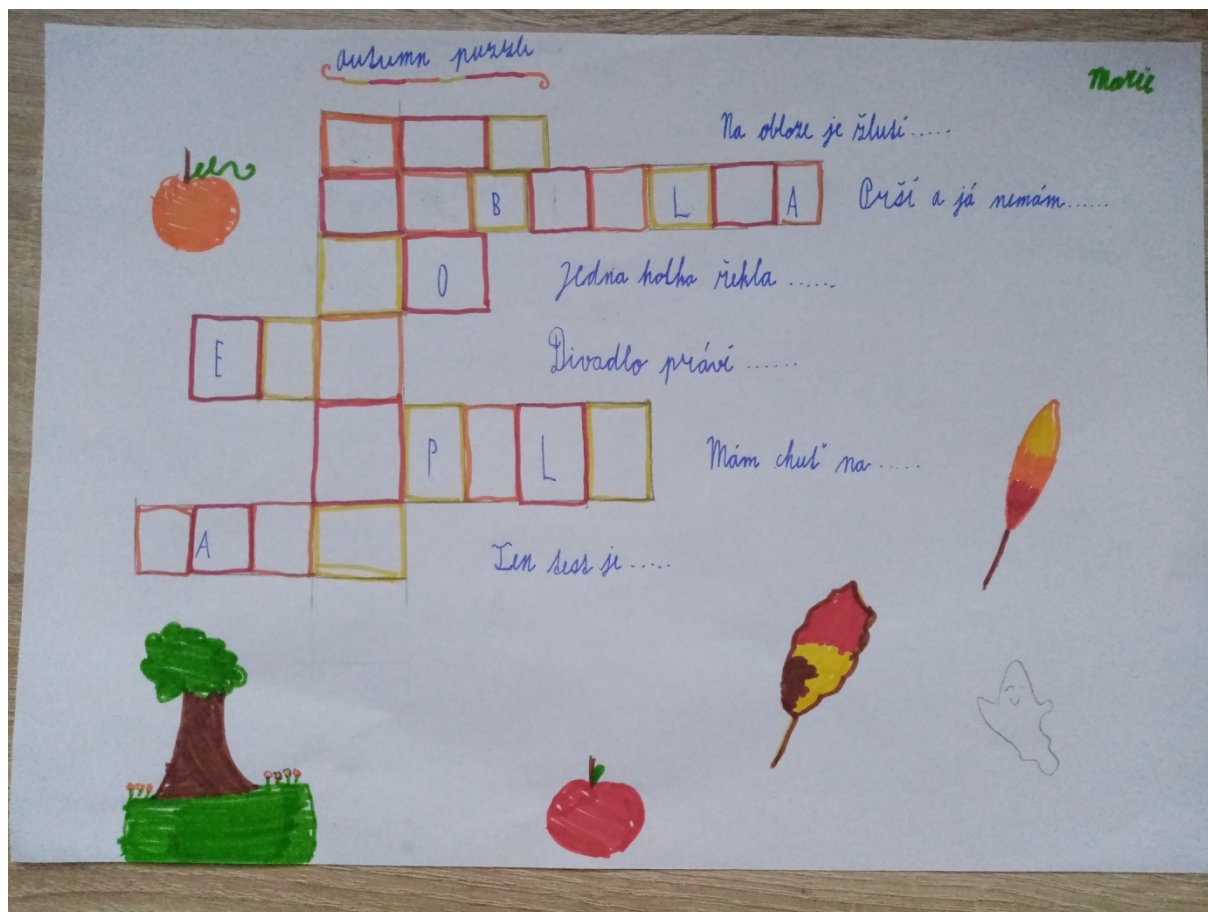
Děti ze IV. B si spolu s p. uč. Ing. et Bc. Šmídovou v hodině AJ vlastnoručně vyrobily krásné halloweenské dýně, které si odnesly do svých domovů a tam použily k výzdobě a podzimní dekoraci.

Je libo anglickou křížovku?

Marie Dudíková, IV. B

(vyučující Ing. et Bc. Klára Šmídová)

Měsíc

Jsi čím dál tím blíž,
ale pořád tak daleko,
svítíš mi na cestu,
jenže jen přes okno.

Hvězdy kolem tebe svítí,
avšak přes to chmíří,
které tu krásu mlží,
nevidím i na ně.

A když odjedu ze svého města,
kam vede dlouhá cesta,
mohu tu nádheru spatřit jen na chvíli,
musím se vrátit,
na tváři se mi sbíhají omrzliny.

JAN RAJNOCH, 8.A

Co víme o našich prarodičích? Jaká to byla doba, když tehdy chodili do školy. Jak museli poslouchat své rodiče, s čím vším museli doma pomáhat. Jaké byly jejich touhy a sny?

Tři žákyně z 9. A se vydaly za svými pra(pra) rodiči, poslouchaly je, vyptávaly se, zjišťovaly, debatovaly s nimi, aby nakonec sepsaly jejich životní příběhy a předaly je dál.

Se svými příběhy se zúčastnily literární soutěže pro žáky ostravských škol – Generace prarodičů.

Mgr. Jana Černá

Danka a její svět

Magdaléna Kořínková, 14 let

Co bude, až mně bude jednou 85 let? Bude ještě 3. světová válka? Jen si takhle po večeři přemýšlím a blbnu, i když toho mám ještě hodně na práci. Minimálně mám po večeři dát máslo do vody do hrnce na snídani a utřít nádobí. Hotovo. Zrovna, když jsem dokončila všechny úkoly, ozvala se máma, že pozítří přijede děda Ladislav a budeme mít nové boty. Mít dědu ševce je obrovská výhoda. To bude radosti. Vlastně jako jediná ve škole jsem měla na zimu vlastní zimní kožené boty. Ostatní děti měly v rodině třeba jen jedny boty a do školy chodily na střídačku. Minulý rok jsem dostala hnědé se šňůrkami na zavazování zezadu. Tehdy jsem je měla až na Vánoce pod stromkem, protože si v týdnu, kdy každoročně děda jezdí, zlomil nohu a nemohl přijet. Bylo kolem 9. hodiny, mamka si ještě dala poslední kávu Meltu na pec a řekla: „Zítra po škole se staviš do obchodu pro litr mléka, přijedou kolem druhé hodiny“. Měla jsem toho na zítra docela hodně. Po škole zajít do obchodu s lístkem pro mléko, potom pro vajíčka vedle k sousedce a na kroužek pletení se Štěpánkou. Lístky na jídlo byly na přiděl. Dostávali jsme je jako každá rodina na maso, mléko, mouku a jiné potraviny. Na oblečení jsme také dostali lístky a vždy se koupilo oblečení jen tomu, kdo něco nutně potřeboval, neboť lístků bylo málo. Odkývala jsem mámě, zítra vše splním a šla spát. Zhasli jsme svíčky a byla tma.

Ráno při cestě do školy jsem si rozmýšlela, jestli si mám, nebo nemám koupit, až půjdu odpoledne pro mléko, i nějaké bonbony. Vždyť jim do obchodu

včera dodali nějaké nové druhy. Nebo si nechám peníze, které jsem si našetřila na kino. Po příchodu do školy jsem si odložila kabát na věšáky vedle ostatních. Někdy ho mám na konci vyučování problém najít. Stačilo by, kdyby nám tady udělali kabinky jenom pro jednu třídu, to bych ho potom nemusela půl hodiny hledat. Po vstupu do třídy nás čekalo překvapení. Konečně nám po dlouhé době dali do třídy křídou a nemusí nám látku vyučující pořad diktovat. Kdo to má stíhat. Najednou do třídy vejde Štěpánka a spustí: „Danko, odpadá nám ruština a místo ní máme hudebku, budeme zpívat se soudruhem učitelem Ryškou!“ „No nekecej, to je skvělý den.“ Radostí jsem málem skákala, protože ruština mi moc nejde. Crrr. Zvoní, teď máme češtinu. Po škole jsem šla nakoupit a před mlékárnou jsem byla už půl hodiny předem. Odevzdala jsem lístek, zaplatila a na oplátku mi vydali mléko do bandasky. Za pár korun jsem si přikoupila pár bonbonu na váhu a kašlala na kino. V odpoledních hodinách přijel podle plánu děda. Dal si s námi oběd, popovídal si, co je nového v Orlové, prošel se se mnou venku a od mamky jsme se oba dozvěděli, že v sobotu jsme pozvaní na oslavu. Sousedka Maruška má narozeniny. Mě to příliš moc nezajímalo, ale děda z toho byl nadšený. Já jsem si představovala, jak si zítra budu kráčet jako dáma v nových botách po ulici do školy.

Hra osudu

Elen Zubková, 14 let

Psal se rok 1940. Vše to začalo v mém řeznictví. Po dni stráveném prací jsem cítil únavu, když však vojáci Wehrmachtu vpadli do našeho domu, únavu vystřídala panika. Mířili na mě, mou ženu a dítě zbraní.

Tak jsem se stal členem německé armády, ačkoliv jsem nebojoval za německou říši, ale za svůj život.

Východní fronta v Rusku. Zima. Bylo málo oblečení, jídla, šance na přežití. A málokdo měl to štěstí být pokopán koněm. Vnitřní zranění znamenalo vrátit se do Československa, do Prahy. Bylo to lepší, než být po kolena v bahně a nemilosrdném tyfu.

Po uzdravení jsem věděl, že kdybych se do Ruska vrátil, nepřežil bych. Proto jsem se dobrovolně hlásil na západní frontu. Vzali mě. Do Francie jsem se dostal přes Itálii. Byl jsem tam šéfkuchařem polní kuchyně. Měl jsem přístup k jídlu a našel jsem si cestu k francouzským vinařům. Vyměňovali jsme jídlo za víno. Jednoho večera jsem se včas nedostavil na poplach v Normandii. Mohl to být problém. Neuposlechnutí znamenalo trest smrti. Naštěstí neměl nikdo čas na to, aby mě zabil. Protože se blížil den D.

V zákopech jsme na Američany čekali dva týdny. Byly nekonečné. Jediné, co jsme měli, bylo šumění moře a napjatá atmosféra. Moře jsem pak už nikdy neměl rád.

Když se konečně vylodili, bylo úterý 6. 6. 1944. Den, kdy jsem poprvé viděl rudé moře. Omývalo tváře a prosakovalo do plic mrtvých. Při přenášení vojáků do polních nemocnic jsem se na to snažil zapomenout.

Američané mě zajali. Po dlouhé cestě jsem se dostal do lágru v Dolní Suché. Fáral jsem tam dva roky. Po dvou letech fárání v dolu František jsem se vrátil domů. Poprvé jsem spatřil svou první dceru.

Po dvou světových válkách jsem se v roce 1972 dočkal míru.

To byl můj život. Jmenuji se Josef Herud.

Obyčejný život (?)

Adéla Nováková, 14 let

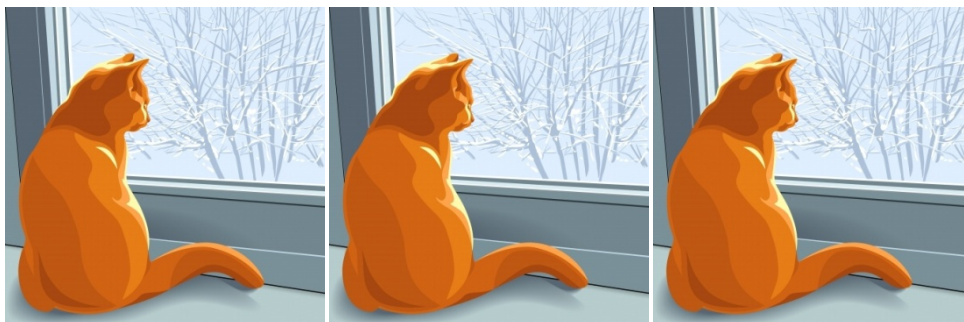
Jmenuji se Marie a narodila jsem se v Olomouci v dubnu roku 1948, 3 roky po 2. světové válce. Nikdy jsem nepoznala svého otce, žila jsem jen s maminkou. Mám další čtyři sourozence, ale ti byli o dost starší než já, takže se dá říct, že jsem měla v dětství maminku jen pro sebe.

Maminka, sourozenci a později i já jsme se starali o náš velký statek s různými domácími zvířaty. Nejméně jsem měla ráda jednoho z našich dvou kohoutů, bála jsem se ho. Byl zlý a napadal lidi, hlavně mě. Slepice, vajíčka a kurník jsem měla na starosti já. Měli jsme velkou světnici, která byla ložnice a kuchyně dohromady. Toaletu jsme neměli, takže jsme docházeli na suchý záchod, kam se šlo zrovna přes výběh s kohouty a slepicemi. Pokaždé, co jsem potřebovala jít, jsem si brala hrábě nebo vidle, abych se mohla něčím bránit.

Každý víkend jsem taky docházela prodávat na trh suroviny z našeho statku. Dnes už se těmto věcem říká „BIO potraviny“. Tehdy to bylo úplně normální. Vždy brzy ráno v sobotu jsem si vzala nůši nebo kolečko a maminka mi nabalila vajíčka, jablka a mléko. A šla jsem prodávat.

Psal se rok 1961 a já jsem oslavila třinácté narozeniny. Pár měsíců nato mi odešla maminka. Cítila jsem bezmoc. Ona bylo to jediné, co jsem měla. Ano, sestry a bratr jsou taky moji blízcí, ale neměli jsme nějak blízký vztah. Byla to pro mě neskutečná ztráta, ale když se dívám zpětně, vypořádala jsem se s tím na svůj věk dost dobře. Přestěhovala jsem se na vesnici do domu k tetě Emilce. Jak já ji neměla ráda. Ona mě taky ne, nikdy mě nebrala jako součást rodiny, natož jí rovnou osobu. Spíš naopak, musela jsem u ní doma pracovat. Nejvíce ze všech. Dohromady jsme tam byly 4. Já, teta Mila, sestřenice mojí maminky, její první dcera Emilka, byla o 5 let starší než já a druhá dcera Alenka, stejně stará jako já.

Jakmile jsem vystoupila ze základní školy, odjela jsem do centra Olomouce na internát na gymnázium. Na víkendy jsem se musela vracet zpět k tetě, u které mě čekala zas hromada práce, ale už to nebylo tak těžké jako na začátku. Po vystudování gymnázia v roce 1966 jsem si na dva roky našla malou garsonku v Olomouci. Chodila jsem na různé brigády, ale nenašla jsem si práci na pevný úvazek. Teprve roku 1968 ve dvaceti letech jsem se s kamarádem rozhodla přestěhovat do Ostravy. Tady jsem si našla svou první a poslední práci. Začala jsem dělat hlasatelku pro Český rozhlas Ostrava se sídlem v centru. Následně jsem se vdala, narodily se mi dvě dcery a čtyři vnoučata. Teď mi je 73 a žiju v bytě s třemi kočkami.

V pondělí 11. 10. 2021 navštívily sedmé ročníky Minikino kavárnu, kde si žáci v rámci Mezinárodního filmového festivalu "**T-film 2021**" vyslechli poutavou přednášku o vesmíru od PaedDr. Ivany Markové, Ph.D. z planetária Ostrava.

Poté žáci zhlédli dokumentární film "Do Chile za zatměním Slunce".

Během celé akce jsme se dozvěděli spoustu zajímavých informací, takže nyní už máme mnohem jasnější představu o vesmíru kolem nás.

Mgr. Jan Martinec

Projekt **„Učíme se dívat kolem sebe a fotit“** probíhal za podpory našeho zřizovatele (Statutárního města Ostrava, městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz), pod vedením Mgr. Sylvie Kristiánové, a to v termínu od 20. 9. 2021 do 6. 12. 2021.

Měl za cíl naučit zájemce z řad žáků školy základním znalostem a dovednostem v oboru fotografování, rozvíjet tvořivost, představivost a fantazii, podpořit kladný vztah nejen k výtvarnému umění a citění, ale i technického vzdělání zábavnou nenásilnou formou, dále v nemalé míře také rozvíjet přemýšlení a logické uvažování.

V průběhu projektu se účastníci seznámili s důležitými fotografickými pojmy, s částmi fotoaparátu, s vývojem fotografie, nastavením fotoaparátu, probíhalo focení několikrát i v terénu. Žáci se naučili kolem sebe „dívat“, seznámili se s postprodukcí a s úpravou fotek v grafickém softwaru, který má naše škola zakoupený (Zoner Photo Studio). Také vytvářeli koláže z fotografií, dokumenty se svými snímky a v neposlední řadě posuzovali své práce, prezentovali fotografie na počítači, také na výstavě na školní nástěnce, či ve školním prosincovém čísle časopisu Matičák.

Ze zpětné vazby zúčastněných žáků vyplývá, že se uskutečněný projekt líbil.

Projektu se zúčastnili žáci z V. A: Dokoupilová Klára, Kovářová Eliška a žáci z V. D: Groborz Richard, Kovačiková Karolína, Lokajová Valérie, Slezáková Debora, Staníková Klára, Večerková Viktorie a Volek Tadeáš.

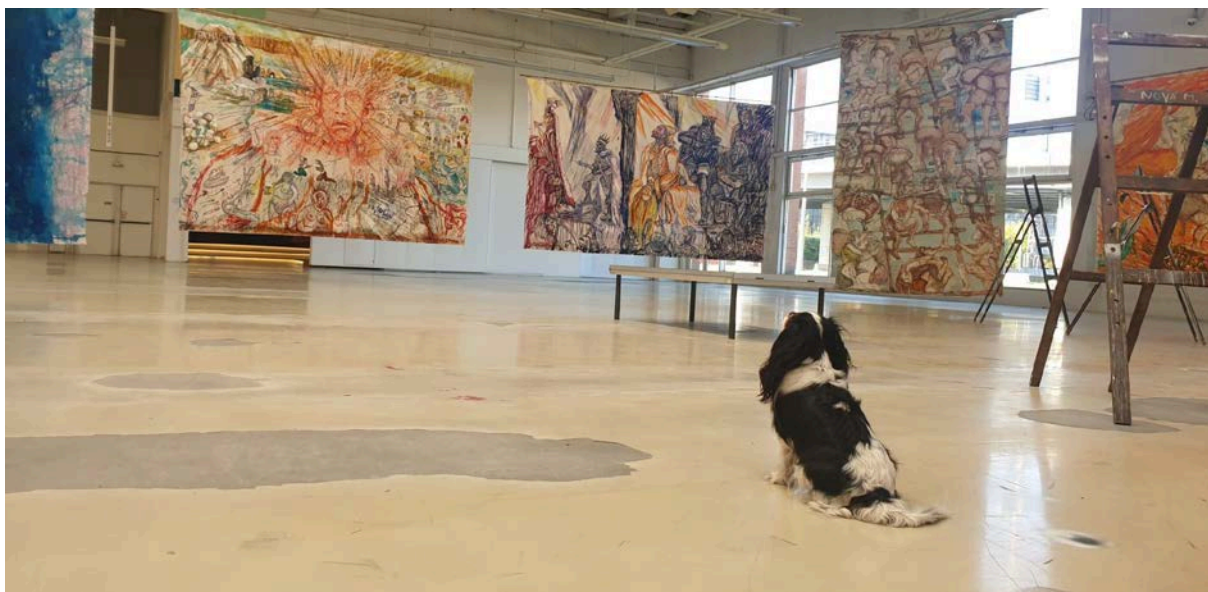

Celým projektem nás provázel náš patron, pejsek Lukášek, kterého jsme se snažili zachytit v různých prostředích.

...ale i naši skuteční čtyřnozí kamarádi byli vhodným modelem.

Nezapomněli jsme ani na ostravské dominanty v okolí školy.

...a krásy přírody kolem nás ☺

Ve středu 24. 11. 2021 se zúčastnili žáci IV. A Matouš Zeman, V. C Konstantin Bokyi, Jakub Rudol, Tomáš Rudol a V. D Jindřich Waligóra florbalového turnaje ČEPS Cup.

Zvítězili.

Gratulujeme!!!

Diplom

1. MÍSTO

MATICNÍ 5/1082

florbalexpert

Jakub Ciora, žák třídy VII.B, se věnuje judu od pěti let. Je členem 1. Judo klubu Baníku Ostrava. Zúčastnil se mnoha turnajů v Česku i zahraničí, například ve městě Lvov na Ukrajině, v řeckých Aténách, Polsku, Slovensku, Rakousku, je krajským přeborníkem v kategorii benjamínků, ale největší úspěch získal 6. listopadu 2021 v Jablonci nad Nisou, kde na přeboru České republiky mladších žáků získal stříbrnou medaili. **Gratulujeme!**

Výsledky ve sběru papíru

Za celou školu se nasbíralo asi 2450 kg.

Nejlepší sběrači za 1.stupeň:

1. Tina Tenglerová	I.C 149 kg
2. Jan Hrubý	V.A 145 kg
3. Bodnárová Kristýna	III.A 80kg
4. Pastyřiková Valerie	V.A 66 kg

Nejlepší třídy :

1.	V.A	289 kg
2.	I.C	173 kg
3.	III. A	147,6 kg
4.	I.B	108 kg

Nejlepší sběrači za II. stupeň :

Ciorovi 194 kg (7.B a 8.B)

Děkujeme všem ☺ !

Vážené žákyně, vážení žáci, milé kolegyně, kolegové, rodiče,

velice děkuji za materiální pomoc psím útulkům a azylům, psům i kočkám zatoulaným, či nechtěným, týraným nebo jinak strádajícím. Veškerá materiální pomoc již dvanáctého ročníku materiální sbírky byla směřovaná spolku Šance pro jejich život z. s., které není lhostejné utrpení zvířat.

Letos nastavená hygienická pravidla nedovolila společnou fotografii těch, kteří pomohli, vkládám tedy jmenovitý seznam. Bohužel, některé balíčky s pomocí byly bez označení jménem, děkuji tedy všem, i těm, kteří darovali anonymně.

Mgr. Sylva Kristiánová

Děkujeme :)

I. B Karin Kubíková
I. B Klára Sherftová
I. B Nina Lindovská
I. B Valérie Michaela Urbanová
I. C Lada Kopečková
I. C Nikolaos Manolcis
I. C Rozálie a Stella Mikulovy
I. D Frida Vondrová
I. D Helena Dvorská
I. D Jana Ela Malášková
I. D Viktorie Randulová
II. A Eliška Kostelníková
II. A Lara Rončková
II. A Oliver Weisz
II. A Stella Šilhanová
II. A Tomáš Hon
II. B David Lesák
II. B Jiří Jan Malášek
II. B Marek Snášel
II. B Thea Janošcová
II. C Klára Kochová
II. C Vanesa Kunstová
II. C Vojtěch Novák
III. A Filip Lasoň
III. A Nelly Fajkusová
III. A Vítek Vystrk

III. B David Smělík
III. B Matyáš Halfar
III. B Olga Brnovjáková
III. D Eliška Grebeníčková
III. D Ema Lindovská
III. D Johana Kubíková
IV. B Aimée Angus
IV. B Emma Šilhanová
IV. C Jakub Sálus
IV. C Nicolas Smělík
V. A Bastien Starý
V. A Eliška a Magdaléna Kovářovy
V. A Ema Honová
V. A Jonáš Adámek
V. A Michal Sálus
V. A Nela Vystrková
V. A Valerie Pastyříková
V. C Anna Walderová
V. C Jiří Ruš
V. D Barbora Škrachová
VII. B Ondřej Fišera
IX. B Anežka Poláčková
Alžběta Švajdová
Mgr. Iva Fikáčková
Mgr. Hana Horáková
Mgr. Sylva Kristiánová
Mgr. Olga Maturová

**Základní škola Ostrava, Matiční 5,
příspěvková organizace**

nasbírala

49 kg oblečení

na podporu 6 českých neziskovek.

Děkujeme,

ŽE JDETE S NÁMI CESTOU UDRŽITELNOSTI A POMOCI.

Moment
PROSPĚŠNÝ SECOND HAND

Protřídíte své oblečení a to, co nenosíte, pošlete do oběhu.

DOBROČINNÁ SBÍRKA MOMENT

- celoročně

- pomoc neziskovým organizacím:

Žebřík

Kola pro Afriku

Ondrášek

Zachraňme slony

- pro I. i II. stupeň

Jsme šikovný a chytrý národ – MARTINA SÁBLÍKOVÁ

Za okny už je zima, někde je už sníh a led, tak si dnes budeme povídat o jedné sportovkyni, která dělá naší zemi, České republice, velkou čest a šíří její slávu po celém světě.

Touto sportovkyní je rychlobruslařka Martina Sáblíková. Možná někdo neví, co je to rychlobruslení, tak si tento sport krátce představíme. Jezdí se na bruslích s dlouhými noži na velkém ledovém ovále, a kdo je nejrychlejší, vyhrává.

Martina se narodila v roce 1987 a už od malička se věnovala sportu. Jako malá hrála basketbal a rychlobruslení se začala věnovat až v 11 letech. Začátky nebyly určitě jednoduché, protože tento sport nebyl v České republice moc známý. Proto nebyly ani haly, kde by se dalo rychlobruslení trénovat.

Když třeba hrajete fotbal nebo hokej, máte k dispozici stadiony. Když děláte jakýkoliv jiný míčový sport, je všude plno tělocvičen, kde se dá trénovat. Rychlobruslení ale nic takového nemělo, a ani nemá. Ovál, na kterém se závodí, je velmi dlouhý, je delší než hokejový stadion, takže trénink je náročnější vymyslet.

Kdo z vás dělá nějaký sport, tak ví, že vše připraví trenér, sejdete se na stadionu, nebo v tělocvičně, a trénujete co je potřeba. Když děláte gymnastiku, cvičíte na bradlech, kladině, nebo na žíněnce. Když děláte atletiku, běháte, skáчете nebo házíte nějakým náčiním. Je to jednoduché, že?

Pro české rychlobruslení to ale tak jednoduché není. Nejdůležitější je naučit se nejen výborně bruslit, ale především naučit se bruslit na speciálních bruslích s dlouhými noži, a správně klást na led nohy a hýbat rukama.

V zimě, když byl dost silný led, trénovala Martina na rybnících a řekách, a v létě na kolečkových bruslích.

Ale to nestačilo, proto její trenér vymyslel pomůcku – bylo to takové prkno, které měla doma a trénovala skluzy v podstatě denně. Vypadalo jako trošku větší žehlicí prkno, na kterém maminka doma žehlí prádlo.

Ostatní rychlobruslaři v zahraničí (např. v Holandsku), mají k dispozici řadu stadionů pro rychlobruslení. Prostě chodí trénovat rychlobruslení stejně, jako u nás chodíme např. trénovat fotbal, nebi atletiku.

Právě proto musela Martina trénovat o to víc, aby se ve světě

prosadila. Poprvé v zahraničí závodila v roce 2002, když jí bylo 15 let. Nikdo jí moc nevěřil, nikdo si nedovedl představit, že by taková holka, která netrénuje ani na stadionu, mohla něco dokázat. Jenže nikdo nepočítal s její vytrvalostí, silou a hlavně touhou ukázat světu, že obyčejná holka s Čech ukáže světu, jak se vyhrávají rychlobruslařské závody. A to se jí podařilo. Je několikanásobnou mistryní České republiky, Evropy a světa. Je několikanásobnou olympijskou vítězkou.

V létě Martina jezdí na kole a také tady získala několik titulů. Je to prostě sportovkyně tělem i duší.

Může z vás být výborný výtvarník nebo hudebník. Nebo objevíte nějaký nový lék nebo novou rostlinu. Vše je velmi důležité. Musíte jen chtít. Když si ale řeknete TO NEDOKÁŽU, tak to asi opravdu nedokážete. Martině také nikdo nevěřil, když doma klouzala na prkně, že bude jednou patřit k nejlepším a nejslavnějším rychlobruslařkám všech dob. Ona si ale věřila a moc chtěla dosáhnout něčeho výjimečného.

Milé děti, až budou otevřená kluziště, zkuste si, pod kontrolou rodičů, prarodičů, starších sourozenců nebo kohokoliv dospělého, zabruslit jako Martina Sáblíková a sami uvi-

Proč si dnes povídáme právě o ní? Je to jednoduché. Mohla by se stát pro vás takovým vzorem. Ne každý z vás je sportovec, nebo jej sport baví. Někdo rád maluje, někdo rád hraje na hudební nástroj nebo se věnuje jiným koníčkům. Sportovci ale asi nejlépe pochopí, proč by se mohla stát právě ona vaším vzorem.

Není to jen o sportovních výkonech a titulech mistrů republiky, Evropy, světa nebo dokonce Olympijských her. Je to především o vlastní síle a víře v sebe sama. Věřte děti, že když si budete věřit, budete na sobě pracovat a budete chtít něčeho dosáhnout, dokážete to. A opravdu to nemusí být jen titul ze sportu.

díte, jaká je to dřina. Sami si určitě dovedete představit, jak moc musela trénovat, aby se dostala až na úplný vrchol.

Brzy budou Vánoce, tak zkuste si sami představit, v čem byste vy sami chtěli být nejlepší, v čem byste chtěli vynikat a zkuste to. Vánoční prázdniny jsou k tomu ideální – budete moc být venku, s kamarády a věnovat se svým koníčkům. Nic není zadarmo, na vše, čeho chcete dokázat, musíme trénovat, musíte se hodně učit, musíte hodně zkoušet. Je to jen o vůli a chtění být nejlepší.

Milé děti, užijte si krásné Vánoce, ať vám Ježíšek přinese dárečky, po kterých toužíte a nebojte se být nejlepší v tom, co vás baví.

*Šárka Janků
prosinec 2021*

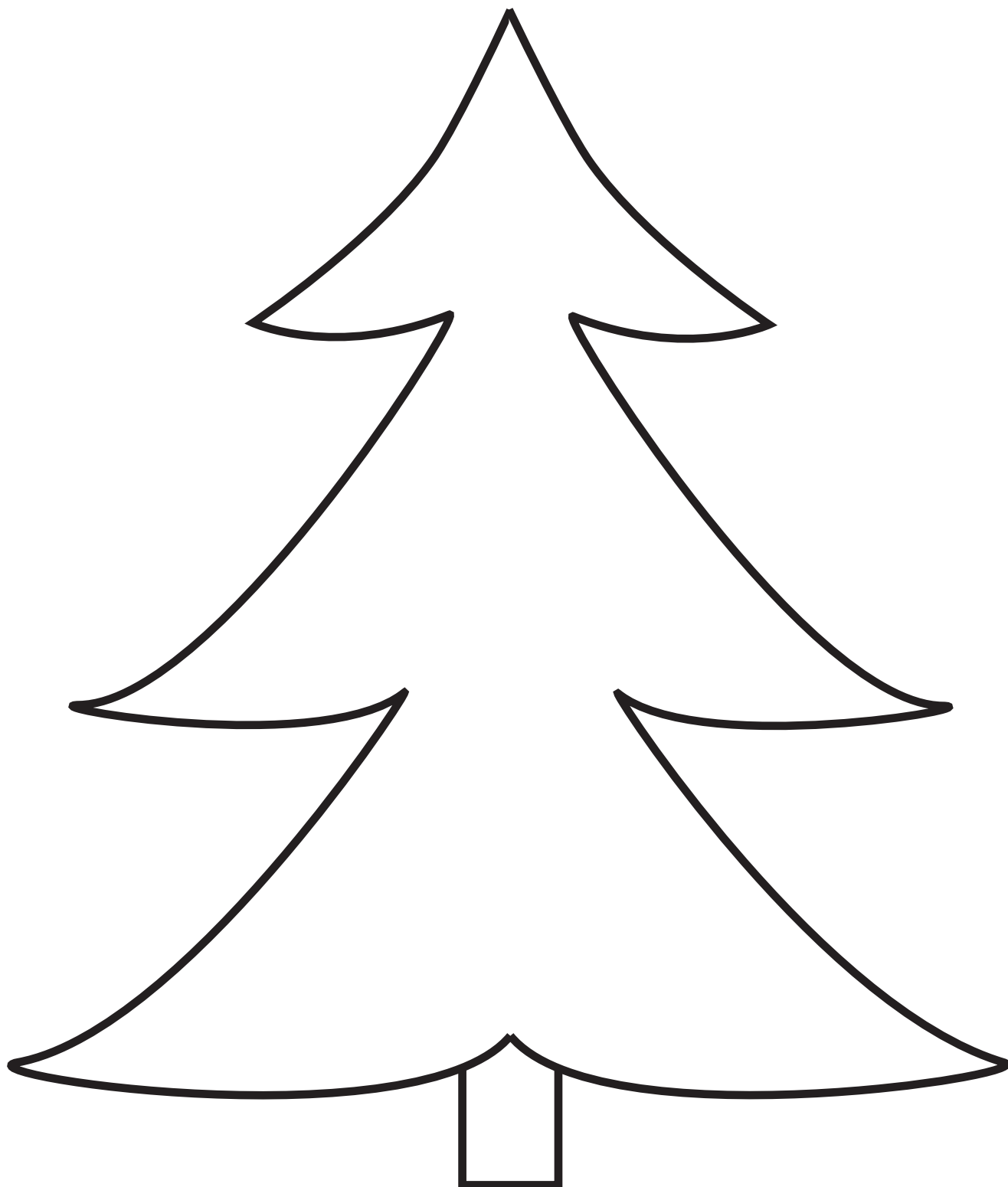

STROMEČEK

Ozdobíš stromeček? Vybarvi nebo razítkuj.

WWW.MAMADODESTE.CZ

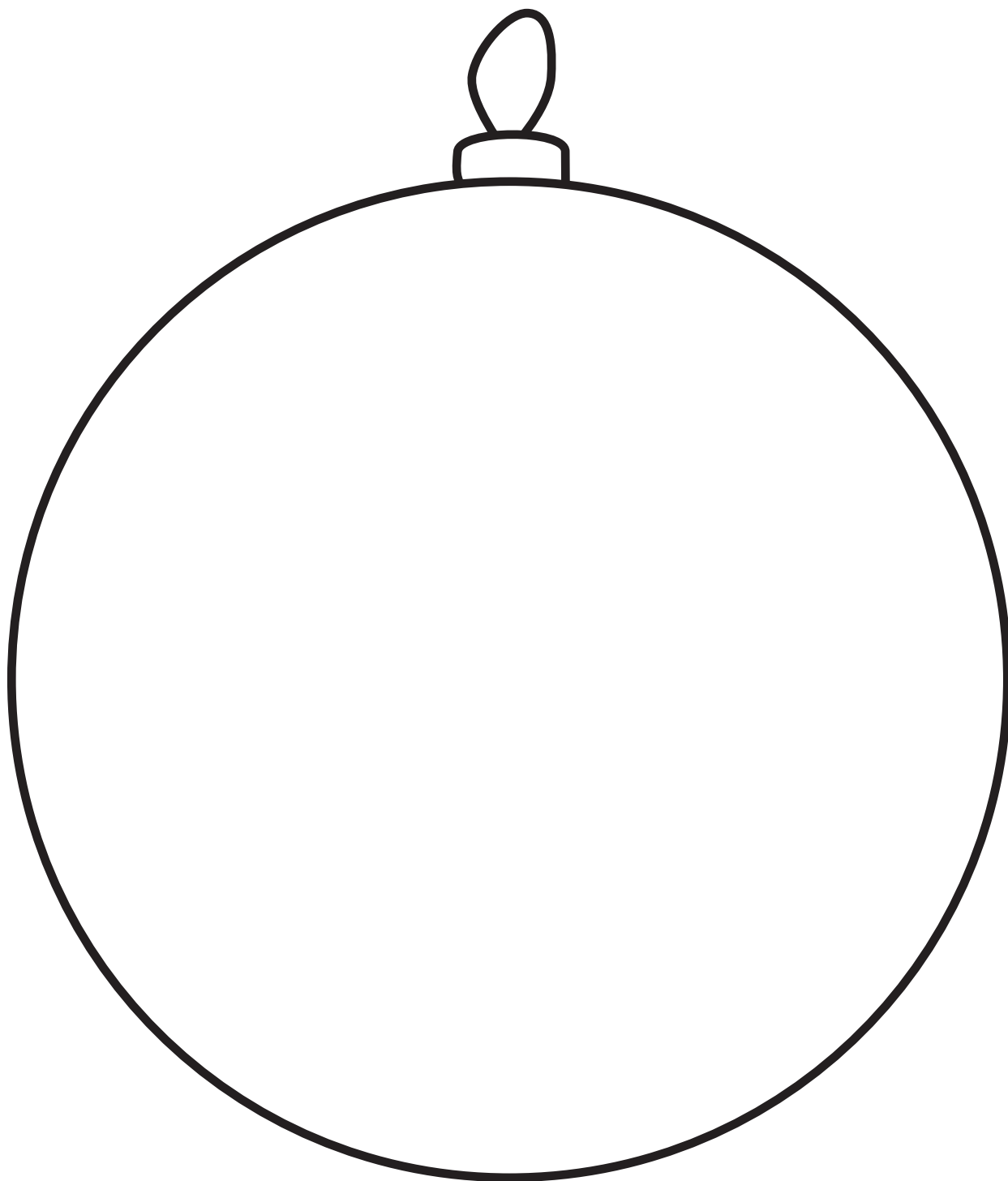

OZDOBA

Jaká bude tvá ozdoba? Vybarvi nebo razítkuj.

WWW.MAMADODESTE.CZ

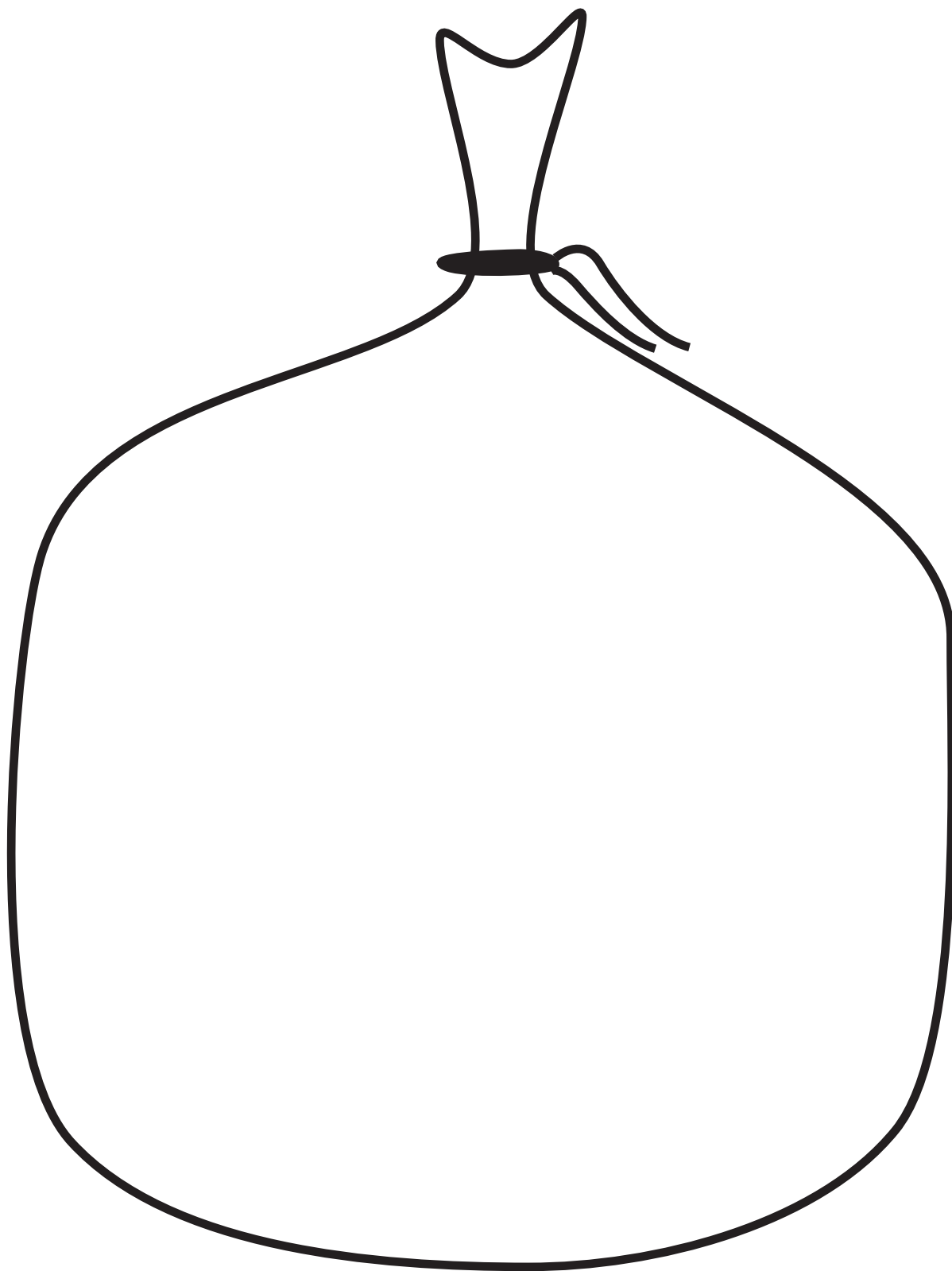

PYTEL NA DÁRKY

Ozdob pytel na dárky nebo nakresli, co si přeješ,
aby se v něm ukrývalo.

WWW.MAMADODESTE.CZ

Úvodník:

Mgr. Vladimír Matuš (ředitel školy)

Zpracování aktuálních informací, grafická úprava, korekce:

Mgr. Sylva Kristiánová (sylva.kristianova@zs-mat5.cz)

Další příspěvky žáků 1. i 2. stupně:

Mgr. Jaroslava Wágnerová

Mgr. Marcela Macurová

Mgr. Gabriela Perutková

Mgr. Sylva Kristiánová

Ing. et Bc. Klára Šmídová

Mgr. Jan Martinec

Mgr. Sylvie Hasalíková

Mgr. Jana Černá

zdroj free ilustrací, obrázků:

<http://cz.123rf.com/>

<https://pixabay.com>

<http://www.publicdomainpictures.net/>

<https://freephotos.cc/>

<https://picjumbo.com/>

vektorové omalovánky - zdroj free:

<http://cz.123rf.com/>

omalovánky:

<https://mamadodeste.cz/vybarvovani-a-razitkovani-tipy-jak-si-uzit-predvanocni-cas-detmivanocni-omalovanky-zdarma/#omalovanky-ke-stazeni-zdarma>

Děkuji vám za spolupráci při tvorbě školního časopisu Matičák.

A už teď si můžete do kalendáře zapsat termíny uzávěrek dalších čísel Matičáku.

Tak tedy:

4. 2. 2022;

8. 4. 2022;

3. 6. 2022.

Vydáno v prosinci 2021 nákladem 35 výtisků.

Srdečně děkujeme za zajištění tisku paní Ing. Kateřině Látalové, Ph.D.

Tisk časopisu Matičák sponzoruje společnost

Šťastný nový rok

PF

2022